

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614214802
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614214802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu Quantum Credit, a. s., Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného PERSPECTA Legal, s. r. o., Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému S. H., X., U.. Q. XXX/XX, o zaplatenie 331,94 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 7C/267/2014-25 z 29.10.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca svojou žalobou podanou uňho 21.8.2014 domáhal, čo v jej odôvodnení uviedol (reprodukoval celý obsah žaloby), že vo veci vykonal dokazovanie, a to na základe listín predložených žalobcom, že zo zmluvy o pripojení z 20.5.2010 zistil, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu predmetnú zmluvu o pripojení a prevzal mobilný telefón za 1 € s účastníckym telefónnym číslom XXXXXXXXXX, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval, na základe akých porušení jeho právny predchodca vystavil žalovanému faktúru na úhradu 331,94 €, titulom zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta), že z doterajšej súdnej praxe však má zato, že tak, ako žalobca konštatuje v odôvodnení, žalovaný zrejme porušil zmluvné povinnosti, a to tým, že nedobíjal kredit na SIM-karte (žalobca však žiaden dôkaz o tom nepredložil) a zrejme z tohto dôvodu sa právny predchodca podľa zmluvných dojednaní domáha zaplatenia pokuty, avšak aj pri takejto dedukcii má zato, že v danom prípade nárok žalobcu je nedôvodný a požadovanie pokuty od žalovaného nemá oporu v zák. Ďalej uviedol, že predmetný záväzkový vzťah uzavretý medzi účastníkmi konania podľa § 497 a n. Obch. zák., podľa v žalobe cit. zákonných ust. posudzuje ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a § 54 a n. O. z. Citujúc znenie § 52 ods.1 a § 53 ods.1 O. z. uzavrel, že zmluva o pripojení s dodatkom uzavretá medzi účastníkmi konania je podľa cit. zák. ust. spotrebiteľskou zmluvou a tieto ust. sa na ňu vzťahujú. Ďalej, citujúc znenie § 544 ods.1,2, § 420 ods.1 a § 442 ods.1 O. z., konštatoval, že právo na pokutu odvodzuje žalobca od Dodatku k zmluve o pripojení, ktorý uvádza, že porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného má za následok platenie pokuty žalobcovi, že ide o formulárovú zmluvu, do ktorej sa údaje len vpisovali a ich obsah žalovaný nemohol ovplyvniť, že nerovnováhu v zmluvných vzťahoch medzi účastníkmi konania spôsobuje práve skutočnosť, že pokuta pre právneho predchodcu žalobcu - poskytovateľa služieb, dohodnutá nebola, že táto skutočnosť spôsobuje neprijateľnosť a v ďalšom aj neplatnosť zmluvnej podmienky, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu, že spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok, a to nielen vzhľadom na drobné

písmo, akým sú všeobecné zmluvné podmienky, ale aj Zmluva o pripojení a jej dodatok napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah nie je spotrebiteľ ani schopný v takom krátkom čase pochopiť a zvážiť, že v dohodnutých zmluvných podmienkach v dodatku v čl. 1 bod 4 navyše zaväzuje pokuta žalovaného počas celej doby viazanosti, a to aj v prípade, žeby porušil zmluvné podmienky posledný deň doby viazanosti, aj vtedy platí pokutu v plnej výške a, že takú istú pokutu musí zaplatiť aj v prípade, žeby dlhoval veľmi nízku čiastku za služby poskytované dodávateľom služieb. V tomto poukázal na obdobné rozhodnutia všeobecných súdov v Slovenskej republike (ďalej len SR), ktoré sa týkajú pokuty, kde ako žalobca vystupuje T - Mobile a následne Slovak Telekom, Orange Slovensko, ktorými bola vyslovená neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky predmetných spoločností [rozsudok 16Co/31/2012 a 18Co/136/2010 Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove, rozsudok 15C/ 7/2011 Okresného súdu (ďalej len OS) Prievidza]. Uviedol ďalej, že § 53a ods.1 O. z. (jeho znenie citoval) je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v čl. 7 ods.1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok, že pokiaľ bola vyhlásená zmluvná podmienka súdom právoplatne za neprijateľnú, táto zmluvná podmienka je neplatná podľa § 53 ods.5 O. z., pričom ide o absolútnu neplatnosť, že priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zák. a ak by takéto plnenie priznal, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie (ďalej len EÚ) a práva EÚ na ochranu práv spotrebiteľa, že zmluvnú podmienku uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť, preto neprichádza do úvahy ani zníženie pokuty podľa všeobecného § 545a O. z., ktorý sa týka iba platne uzavretej pokuty, že všeobecný súd v tomto konaní má povinnosť použiť pre spotrebiteľa, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, právo pre neho výhodnejšie a vzhľadom „k tomu“, že nárok žalobcu sa opiera o neplatnú a neprijateľnú zmluvnú podmienku, je právne irelevantné akékoľvek uznanie dlhu zo strany žalovaného a, že ako už bolo uvedené, žalobca sa domáha od žalovaného zaplatenia pokuty, na ktorú podľa cit. zák. ust. v žiadnom prípade nemá nárok, a preto žalobu o zaplatenie 331,94 € v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Zároveň považoval za potrebné konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ani v tej časti žaloby, kde tvrdí, že podnik (jeho právny predchodca) vyfakturoval dohodnutú pokutu z dôvodu, že žalovaný si nedobíjal kredit na SIM-karte, že o tomto tvrdení mu nepredložil žiadne dôkazy, a preto nie je možné posúdiť, či pokuta bola vyfakturovaná žalovanému zákonne a či z jeho strany došlo k takému porušeniu zmluvných povinností, ktoré by malo za následok fakturovanie pokuty. Napokon uviedol, že podľa § 52-§ 54 O. z., za použitia § 43 zák.č.610/03 Z. z. vyhovel žalobe v časti o zaplatenie dlžných platieb, ktoré predstavujú mesačné poplatky za hlasové a nehlasové služby vo výške, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a nakoľko žalovaný sa nezaplatením uvedených dlžných platieb dostal do omeškania, za použitia § 517 ods.1,2 O. z. v spojení s § 3 vl.nar.č.87/95 Z. z. priznal žalobcovi ním požadovaný zákonný úrok z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaný, ktorý mal v konaní úspech, sa pojednávania nezúčastnil a náhradu trov konania písomne nepožadoval (vzhľadom na jeho nečinnosť mu žiadne trovy v tomto konaní ani nevznikli). Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca a uviedol: Nesúhlasí s rozsudkom. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že skutočnosť, že pokuta je upravená iba pre prípad porušenia povinností zo strany spotrebiteľa, sama o sebe predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je síce pravda, že ust. o pokute znevýhodňuje spotrebiteľa, ale len do takej miery, aby vyrovnalo ekonomickú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. Jeho právny predchodca totiž investoval do zmluvy tým, že poskytol žalovanému mobilný telefón LG BL20. Navyše, predmet tejto zmluvy je aj predmetom podnikateľskej činnosti tejto spoločnosti, preto nie je v jej záujme zo zmluvy neplniť, či už v snahe zachovania dobrého mena u zákazníkov, ale najmä kvôli snahe dosiahnuť zisk zo zmluvy, do ktorej vopred investovala. Na druhej strane, keďže sa jedná o synalagmatickú zmluvu, spotrebiteľovi by v prípade porušenia zmluvy zo strany Slovak Telekom, a.s. stačilo prestať platiť zo zmluvy. V prípade porušenia na strane spotrebiteľa však tomuto jeho právny predchodca neprestane poskytovať služby ihneď, ale až po pár mesiacoch, na základe nerešpektovania výziev na plnenie. Navyše, vo sfére dispozície spotrebiteľa zostane aj prísl. poskytnuté jeho právnym predchodcom. O týchto skutočnostiach, ako aj o ochrane spotrebiteľa, ktorú súdy spotrebiteľom často priznávajú, sú títo dostatočne informovaní a zneužívajú svoje právne postavenie. Preto dojednanie pokuty má slúžiť na zabezpečenie plnenia na tej strane, u ktorej je menší ekonomický záujem na plnení zmluvy a takáto pokuta nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale len vyrovnáva ekonomický záujem na plnení zo zmluvy. Z tohto dôvodu potom nemá opodstatnenie ani tvrdenie súdu, že ide o neplatnosť podmienky, pretože jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Táto adhéznosť zmlúv však sama o

sebe nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na to, aby sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku, musí popri adhéznosti zmluvy nastať aj skutočnosť, že ust. spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka písma a spôsobu vyjadrenia pokuty v Dodatku, táto je vyjadrená vo vrchnej časti Dodatku hneď pod zmluvnými stranami a je písaná väčším písmom ako ostatný text Dodatku. Pokuta je navyše dohodnutá len pre prípad podstatného porušenia zmluvy, ktorým je najmä neplnenie zo zmluvy, tak ako k tomu došlo na strane žalovaného. Každý, aj priemerný spotrebiteľ, vie, že jeho základnou povinnosťou zo zmluvy o poskytovaní mobilných telefónnych služieb je platiť za službu, ktorú využíva, a preto predmetná pokuta nebola dohodnutá pre prípad, ktorý by spotrebiteľ nevedel predpokladať. Čo sa týka názoru súdu, že ust. o pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že nezohľadňuje okamih, kedy k prípadnému porušeniu došlo, či mieru porušenia, pokuta predstavuje inštitút zabezpečenia záväzkov, ktorý má donútiť zmluvnú stranu plniť po celú dobu trvania povinnosti, nielen v jej časti. Je toho názoru, že je právne irelevantné, kedy a v akej miere zmluvná strana porušila povinnosť, podstatné je, že sa nesprávala tak, ako bola zo zmluvy zviazaná. V právnej praxi sa používa ako fixne určená suma pre prípad nezaplatenia záväzku, teda takéto jej určenie je všeobecne akceptované spoločnosťou ako správne. Čo sa týka § 53a ods.1, predmetné rozsudky o neprijateľnosti boli vydané v r.2011 a neskôr, pričom Zmluvu uzavrel žalovaný v r.2010, teda ešte predtým, než boli niektoré ust. o pokute vyhlásené za neprijateľné. V tejto súvislosti upozornil na uznesenie KS v Košiciach 6Co/325/2012-59 a následný rozsudok OS v Rožňave 4C/106/2012, podľa ktorého je súd povinný posudzovať každý prípad individuálne s prihliadnutím na všetky okolnosti a osobitosti daného prípadu. Každý konkrétny prípad je súd povinný riadne prejednať a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť s prihliadnutím na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Jeho právny predchodca uzatvára zmluvy na rôzne programy „z“ rôznymi pokutami a povinnosťami zmluvných strán, preto aj pomer práv zmluvných strán, v ktorých by zmluvná podmienka eventuálne mohla spôsobiť nerovnováhu, sa rôzni. Nakoniec, ako súd správne napísal, ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, dodávateľ je povinný zdržať sa jej používania v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Ide teda o zákaz používania pri formulovaní ďalších zmlúv. Z tohto však nevyplýva zákaz uplatňovania nároku zo zmluvy, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením podmienky za neprijateľnú. Nesúhlasí ani s názorom súdu, že v tomto prípade nemožno pokutu moderovať. Neprijateľnosť výšky pokuty v zmysle § 53 ods.4 písm. k) O. z. sa vzťahuje na výšku pokutou zabezpečenej povinnosti, ktorá bola 12 € mesačne, čo počas celej 24 mesačnej doby viazanosti predstavuje 288 €. Žalovanému bol navyše poskytnutý mobilný telefón LG BL20, ktorý mal v čase uzavretia zmluvy hodnotu 219 €. Skutočnosť, že žalovaný zo zmluvy sčasti plnil, nespôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky ako takej, ale práve odôvodňuje využitie moderačného práva súdom. Čo sa týka dôkazného bremena v súvislosti s nedobitím kreditu žalovaným, v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 6Cdo 81/2010 z 31.5.2010 neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Z tohto dôvodu bolo dôkazné bremeno na strane žalovaného, ktorý pri každom dobití kreditu obdržal doklad, ktorého neexistenciu nie je možné dokázať. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhol rozhodnutie súdu zmeniť tak, že ním podanej žalobe sa vyhovie v plnom rozsahu a „žalovaná“ sa zaviazá na úhradu trov konania, pozostávajúce z trov právneho zast. 124,56 € (ktoré špecifikoval) a súdneho poplatku 19,50 €.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Ani jeden zo žalobcom uplatnených dôvodov nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132

O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Žalobca tvrdí, že nemôže preukázať reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti, ale to sa od neho ani nečakalo. Nepreukázal však ani to, kedy žalovaný naposledy dobil kredit a, že žalovaného na nedobitie kreditu upozornil a vyzval ho na plnenie jeho povinností.

Nie je dôvodné ani tvrdenie žalobcu o primeranosti pokuty, lebo tá nijako nezávisí od doby trvania zmluvného vzťahu. Zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá 20.5.2010 a pokuta bola uplatnená faktúrou, týkajúcou sa obdobia od 8.7.2011-7.8.2011, teda je dôvodné predpokladať, že k porušeniu povinnosti a nedobitiu karty došlo približne po roku od uzavretia zmluvy. Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Účelom pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nespĺni svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t.j. pokutu. Dojednaná pokuta má teda predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), lebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia pokuty vyčerpaná. Okrem toho pokuta má aj funkciu reparačnú (uhradzovaciu), lebo jej zmyslom je tiež reparaovať na strane veriteľa ujmu, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti zo strany dlžníka. Zároveň však pokuta môže zahŕňať aj ďalšie sumy, ktoré predstavujú trest (sankciu) pre toho, kto povinnosť porušil, pričom pokuta je nezávislou od vzniku škody (rozsudok NS SR 2Cdo 172/2007 z 30.9.2008).

Je potrebné poukázať tiež na to, že vysoký počet súdnych sporov operátorov so spotrebiteľmi indikuje potrebu podrobnejšej súdnej kontroly zmluvných podmienok a ich postupu, a to v súlade s čl.169 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 Charty základných práv EÚ a s judikatúrou Súdného dvora EÚ (Océano Grupp, Cofidis, POHOTOVOSTĚ). Pokuta je pre spotrebiteľa aj neprijateľnou zmluvnou podmienkou - <<http://antonak.eu/>>, neprijateľnou sankciou pre jej neurčitosť (porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti) a pre jej konštrukciu, keďže ju mobilný operátor uplatňuje v rovnakej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice, ak by sa pred neprijateľnou zmluvnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa

a subjektívny postoj zmluvných strán. Podmienky, za akých mobilný operátor dohaduje pokutu v štandardných zmluvách uzavieraných so spotrebiteľmi poškodzujú spotrebiteľa.

Pri pluralite zabezpečených povinností (čl. 3 Dodatku k Zmluve o pripojení) sa vyžaduje, aby žalobca presne označil, vo vzťahu k porušeniu ktorej povinnosti sa pokuty domáha. Bez toho totiž nemožno zistiť či, resp. kedy, no hlavne ktorá povinnosť bola porušená, čo je obligatórna podmienka uplatnenia pokuty. Dostatočnosť určenia a zrozumiteľnosť vyjadrenia povinnosti, plnenie ktorej má pokuta zabezpečovať, je primárnou podmienkou platnosti dohody o pokute. Presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti faktúra, ktorou bola pokuta vyúčtovaná, neobsahuje a teda nemožno zistiť za čo, t.j. za porušenie ktorej povinnosti si ju žalobca účtuje a ani to kedy a akým konaním k tomuto porušeniu došlo. Dôvody jej uplatnenia nemožno meniť, či dokonca až následne, hlavne v súdnom spore prispôsobovať podľa toho, čo je veriteľa výhodnejšie.

Pokuta nebola medzi účastníkmi zmluvy individuálne dojednaná a zmluva a jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými zmluvami, ktoré zásadne podliehajú súdnej kontrole. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu zabezpečoval pokutou (v plnej výške) plnenie povinností žalovaného počas celej doby viazanosti, pričom nezanedbateľnou je skutočnosť, že pokuta sa vzťahovala na akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti, bez možnosti zmeny zo strany žalovaného (spotrebiteľa), preto nedošlo k individuálnemu dojednaniu podmienky. Tento záver je aj v súlade s rozhodovacou prax väčšiny súdov v analogických veciach, keď ako neprijateľná bola vyhodnotená podmienka, keď spotrebiteľ bol viazaný rovnakou výškou pokuty, bez ohľadu na to, či došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci viazanosti. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu ponúkol žalovanému svoje služby štandardnou typovou zmluvou, ktorá bola vopred pripravená a žalovaný nemal možnosť zmluvné podmienky ovplyvniť, keďže do obsahu samotnej zmluvy nemohol žiadnym spôsobom zasiahnuť a ovplyvniť ju a mohol celú zmluvu iba prijať alebo ju odmietnuť.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaný si žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.